

en god Lov. Jeg kjender ikke Forholdene dengang, men jeg er, som sagt, tilbøielig til at troe, at den i alt Væsentligt paa en Tid som den daværende kunde være hensigtsmæssig. Men der er nu gaaet godt og vel 72 Aar siden denne Forordning blev til, og den bestaaer endnu i alt Væsentligt, især med Hensyn til Hegn, saaledes som den dengang blev givet. Hvad angaaer Fred og Optagelse af Creaturer, er der skeet adskillige Gange nogle mindre Forandringer, og Bestemmelserne om de egentlige Optagelsespenge ere siden blevne aldeles forandrede; men, som sagt, Forordningen om Hegn staaer endnu i alt Væsentligt, som den dengang blev til. Det fremgaaer tydeligt saavel af Motiverne som af selve Forordningen, der er af 29de October 1794, at Hensigten med den har været at skaffe Hegn tilveie, som kunde værne mod løse Creaturer, og man har efter min Mening været temmelig rundhaandet med at udlægge Jord til disse Hegn. Det er især en temmelig stor Brede, der er betegnet for en Jordvold, som skal være lovlig og tillige for de Vandgrøfter, der skulle betragtes som lovligt Hegn, men desuagtet er det klart og en Kjendsgjerning, at en Jordvold alene aldrig vil kunne være tilstrækkelig mod løse Creaturer, især Faar. Der er derhos mange underlige, og jeg vil sige, efter Nutidens Forhold skadelige, Bestemmelser i denne Forordning. Der indeholdes deri Bestemmelse om, at der paa disse Jordvolde skal plantes Pile eller andre Træer, enten høistammede Piletræer paa Midten eller Træer af et mindre Maal paa begge Sider. Der er Bestemmelse om, hvor smaa disse Piletræer eller andre Træer maae være, men der er ingen Bestemmelse om, hvor store de maae blive, eller hvormeget de maae brede sig ud til Siden. Det er i Grunden min væsentligste Anke imod denne Forordning, at den ingen Grændse sætter for Hegnens Høide; et Hegn kan blive saa høit, som den, der har Hegnet at holde vedlige, ønsker. Jeg har meget ofte været spurgt, om det var rigtigt, at den eller den Mand brede sig til Hegn ud over en Andens Jord og derved ødelagde en heel Agers Brede langs Hegnet af denne Jord, og om der ingen Raadbar for at faae ham til at standse

det eller som det staaer i Forordningen „stævne og sthyne“ det; men jeg har ikke kunnet anvise nogen Veie i saa Henseende, thi det, Forordningen gaaer ud paa, er, at opelske disse Plantninger uden at sætte nogen Grændse for deres Udbredelse. Dersom man endda derved kunde skaffe et Hegn, der var uigjennemtrængeligt og som hegnebe for alle Creaturer, saa kunde man dog sige, at Noget var vundet; men det hjælper ikke, om Pilene eller Træerne ere nok saa høie og brede i Toppen, thi naar de staae fra 2 til 5 Alen fra hinanden, kunne de ikke hegne for Creaturer; disse gaae da igjennem Hegnet imellem Træerne, og at disse Træer kunne være til stor Skade for Agerne, ville vistnok de fleste Landmænd erkjende. De kunne gjøre ubodelig Skade i temmelig stor Brede fra Hegnet, idet de med deres Top hindre Solstik og Dug fra at gjøre Virkning og med deres Rod trække megen Næring af Jorden. — Der er endnu et Forhold, jeg vil nævne, nemlig Drainingen. Hvor der findes saadanne store Træer, især Pile, i et Hegn, er det utilraadeligt at draine i Nærheden; thi Erfaringen har viist, at efter saa Aars Forløb ville Draininggrørene være tilsvøgede indvendig og aldeles tilstoppede af Rødder, der finde gjennem Aabningerne og udbrede sig saaledes, at de lukke Nørene. Disse ere mine Hovedindvendinger imod denne Forordning.

Nu vil jeg forudsætte — og dette kan jeg antage som aldeles givet — at endteel af de Herrer ikke ville dele denne min Betragtning, nemlig de Herrer, der ere fra mere bare og for Skov blottede Egne, og jeg skal ogsaa erkjende, at en Forordning, navnlig om Hegn, der passer paa eet Sted, ikke passer paa et andet Sted; men, saa haaber jeg ogsaa, at de Herrer ville skrive mig tilgode, at jeg nærmest har faaet mit Indtryk af denne Forordnings Bestaendighed fra den Egn, hvor jeg har særdeles mest. — Men der er mange andre Bestemmelser i den, der ere ganske besynderlige. Jeg kan saaledes ikke vide, hvorledes det kunde gaae til, naar en Fæstebonde vilde fordrø, at Jordbrotten skulde skaffe ham Plantninger, som han ikke selv havde; dersom det er muligt at faae dem i 4 Miles Omkreds, skal Jordbrotten nemlig kjøbe dem — rigtignok skal Fæstebonden